

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 13, 2013

Nummer 13, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2013:CA2956](#) 12-06-2013

GS Limburg

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2013:CA3497](#) 11-06-2013

GS Gelderland

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3637](#) 19-06-2013

Noord-Brabant/recreatieve aanwijzing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3687](#) 19-06-2013

Oudewater/bestemmingsplan 'Supermarktlocatie hoek Lijnbaan-J.J. Vierbergenweg'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3642](#) 19-06-2013

Terschelling/bestemmingsplan 'Formerum Noord'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3641](#) 19-06-2013

Terschelling/ bestemmingsplan 'Oosterend'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3680](#) 19-06-2013

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Park Lingezen'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3672](#) 19-06-2013

Bildt/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA3668](#) 19-06-2013

Hoogheemraadschap Schieland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2862](#) 12-06-2013

Teylingen/exploitatieplan 'Hooghkamer 2011'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2873](#) 12-06-2013

Rhenen/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2986](#) 12-06-2013

Schiedam/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2902](#) 12-06-2013

Valkenswaard/bouwvergunning en ontheffing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2878](#) 12-06-2013

Gemeente Gemert-Bakel

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2891](#) 12-06-2013

Amstelveen/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2085](#) 05-06-2013

Den Haag/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2050](#) 05-06-2013

Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie/rijksinpassingsplan
'Randstad 380 kV-verbinding Noordring Beverwijk – Zoetermeer (Bleiswijk)'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2021](#) 05-06-2013

Gemeente Wijchen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA2034](#) 05-06-2013

GS Groningen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA1313](#) 29-05-2013

Mook en Middelaar/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA1314](#) 29-05-2013

Amsterdam/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0685](#) 22-05-2013

Buren/bestemmingsplan 'Buitengebied, tweede herziening'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0652](#) 22-05-2013

Steenbergen/bestemmingsplan 'Oostgroeneweg Dinteloord'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0704](#) 22-05-2013

Berkelland/bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0683](#) 22-05-2013

Bronckhorst

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0687](#) 22-05-2013

GS Overijssel

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0140](#) 15-05-2013

's-Hertogenbosch/monumenten

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0161](#) 15-05-2013

Midden-Drenthe/bestemmingsplan 'Buitengebied Midden-Drenthe'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0146](#) 15-05-2013

Bladel/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:CA0144](#) 15-05-2013

Zaanstad/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9756](#) 08-05-2013

Tubbergen/wijzigingsplan 'Buitengebied 2006, wijziging Huyerensebroekweg ong., Geesteren, Agrarische bedrijfsdoeleinden'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9767](#) 08-05-2013

Bloemendaal/bestemmingsplan 'Bloemendaal 2012'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9083](#) 01-05-2013

Hof van Twente/bestemmingsplan 'Buitengebied 1997, herziening locatie Markelo'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ8460](#) 24-04-2013

Dronten/bestemmingsplan 'Ellerveld (8030)'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ8456](#) 24-04-2013

Leeuwarden/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ8416](#) 24-04-2013

Westland/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ8440](#) 24-04-2013

Apeldoorn/bestemmingsplan 'Radio Kootwijk'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7725](#) 17-04-2013

IJsselstein/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7559](#) 03-04-2013

Den Haag/bestuursdwang

RECHTSPRAAK

Hoogheemraadschap Schieland

Gedoogplicht van gebruik van gedeelte perceel voor verbreding watergang moet worden beschouwd als de feitelijke onteigening van dat gedeelte van het perceel hetgeen niet betekent dat altijd de Onteigeningswet moet worden toegepast

Casus

Gedoogplicht in verband met verbreding watergangen. De gedoogplicht bestaat uit het gebruik van een gedeelte van een perceel ten behoeve van de verbreding. Appellante betoogt dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat verweerder de onteigeningsprocedure op grond van de Onteigeningswet had moeten toepassen. De gedoogplicht komt volgens appellante neer op de feitelijke onteigening van dat gedeelte van het perceel waardoor altijd de Onteigeningswet moet worden toegepast. Nu de eigendom van het perceel op andere wijze wordt ontnomen is sprake van strijd met het Eerste Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Voorts is volgens appellante geen sprake van een gerechtvaardigde beperking van haar eigendomsrecht als bedoeld in het Eerste Protocol.

Rechtsvraag

Vormt de gedoogplicht een gerechtvaardigde beperking van het eigendomsrecht?

Uitspraak

Ingevolge artikel 1 van het Eerste Protocol heeft iedere natuurlijke of rechtspersoon recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en onder de voorwaarden voorzien in de wet en in de algemene beginselen van internationaal recht. De plicht te gedogen dat een gedeelte van het perceel wordt gebruikt voor de verbreding moet worden beschouwd als de feitelijke onteigening van dat gedeelte van het perceel. Daaruit volgt niet zonder meer dat de feitelijke onteigening in strijd is met het Eerste Protocol of dat in geval van feitelijke onteigening altijd de Onteigeningswet moet worden toegepast. Elke inbreuk door de Staat op het

eigendomsrecht moet bij de wet zijn voorzien en in overeenstemming zijn met het nationale recht. Voorts moet de inbreuk een legitiem in het algemeen belang gelegen doel dienen en de gebruikte middelen zijn slechts toegestaan als deze evenredig zijn aan het daarmee nagestreefde doel. Met de verbreding is een algemeen belang gediend en de gedoogplicht is voorzien bij de wet. Voorts is de gedoogplicht in overeenstemming met het nationale recht wanneer de belangen van rechthebbende onteigening niet vorderen. Dat laatste is het geval nu niet meer dan 2,6% van het perceel voor de verbreding wordt gebruikt en de bruikbaarheid van het perceel niet vermindert.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3668

Zaaknummer: 201112870/1/A4

Wetsartikelen: 5.24 Waterwet, 1 Eerste Protocol bij EVRM en 12 Waterstaatswet 1900

RECHTSPRAAK

GS Gelderland

Nu het aspect kosteneffectiviteit van betrokken techniek niet in het BREF is afgewogen, dient dit nader te worden gezien. Kosten van techniek zijn in beginsel niet redelijk en er zijn geen bijzondere omstandigheden die dat rechtvaardigen

Casus

Ambtshalve wijziging voorschriften voor een ijzergieterij. De wijziging bestaat uit het aanscherpen van geurvoorschriften ter voorkoming van geuroverlast. Het appellerende bedrijf heeft onder meer aangevoerd dat de voorgeschreven geurvrachten niet haalbaar zijn, zodat ook niet aan de immissienorm kan worden voldaan. Wat betreft enkele maatgevende emissiepunten is door eiseres aangevoerd dat de emissiereducerende maatregelen niet kosteneffectief zijn zodat de voorgeschreven geurvracht met toepassing van de best beschikbare technieken (BBT) niet haalbaar is.

Rechtsvraag

Zijn de desbetreffende maatregelen kosteneffectief?

Uitspraak

Omdat de kosteneffectiviteit van de betrokken techniek bij een inrichting als waar het hier om gaat niet reeds in de BREF is afgewogen, dient deze nader te worden gezien. De kosteneffectiviteit van milieumaatregelen wordt bepaald door de methodiek die is beschreven in paragraaf 2.1 van de NeR waarin een indicatieve referentiewaarde wordt genoemd. Nu de kosten boven de indicatieve referentiewaarde uitgaan, zijn deze in beginsel niet redelijk. In bijzondere omstandigheden kan dit anders zijn, bijvoorbeeld indien anders niet aan de betrokken norm kan worden voldaan. Deze omstandigheden doen zich hier niet voor nu niet vaststaat dat zonder de voorgeschreven reductie van dit emissiepunt de immissienorm nimmer zou kunnen worden gehaald.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 11-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2013:CA3497

Zaaknummer: 11/4452

Wetsartikelen: 2.31 Wabo

RECHTSPRAAK

Bildt/omgevingsvergunning

Privaatrechtelijke belemmering

Een bijgebouw is gedeeltelijk voorzien op grond die in eigendom is aan een ander dan de aanvrager. Een privaatrechtelijke belemmering is eerst evident indien zonder nader onderzoek kan worden vastgesteld dat het bouwplan voorzien is op grond die in eigendom is aan een ander en die ander niet in realisering ervan berust en er niet in hoeft te berusten. In casu heeft de eigenaar pas in bezwaar te kennen gegeven geen verdere stappen te ondernemen. In die verklaring heeft het college aanleiding gevonden om alsnog vergunning te verlenen. Onder deze omstandigheden heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat de herroeping van het besluit niet aan een onrechtmatigheid van het college te wijten is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3672

Zaaknummer: 201207941/1/A1

RECHTSPRAAK

Terschelling/ bestemmingsplan 'Oosterend'

Beschermende werking overgangsrecht. Duur van de onderbreking van het gebruik

Uit de stukken kan worden afgeleid dat een gebouw in 1980 en 1986 in gebruik was als recreatiewoning. Ter zitting heeft appellant toegelicht dat het gebouw in 2005 en 2006 ongeveer anderhalf jaar in gebruik is geweest als berging tijdens een verbouwing. Het gebruik van het gebouw is daarmee gedurende die periode in overeenstemming geweest met het vorige plan. Vervolgens is het gebouw wederom in gebruik genomen als recreatiewoning. Een onderbreking van het gebruik betekent op zichzelf nog niet dat dit gebruik na de hervatting ervan, voor de toepassing van het overgangsrecht niet langer is aan te merken als voortgezet gebruik. Of daarvan sprake is, hangt af van de duur en de oorzaak van de onderbreking en de door betrokkene getoonde intentie het gebruik voort te zetten. In aanmerking genomen dat verwezenlijking van de in het bestemmingsplan aan het perceel toegekende bestemming voorop staat, kan na een onderbreking van een zo lange duur als hier aan de orde, in beginsel geen aanspraak meer worden ontleend aan de beschermende werking van het overgangsrecht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3641

Zaaknummer: 201207667/1/R4

RECHTSPRAAK

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Park Lingezen'

Landingsplaats voor helikopters. Natte natuur. Overlast van steekmuggen, knutten en ganzen

De raad heeft niet onderzocht of als gevolg van de planregeling voor het metaalbedrijf met helihaven de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het gebied kan verslechteren of dat deze ontwikkeling een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Het metaalbedrijf met helihaven is in dit plan voor het eerst positief bestemd. De beschikking van 28 mei 2004 waarbij de minister van Verkeer en Waterstaat toestemming heeft verleend om een helihaven aan te leggen en in te richten noch de vergunning die op 4 januari 1996 is verleend op grond van de Wet milieubeheer voor het oprichten van een bedrijf voor metaalbewerking voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling die bij de beoordeling op grond van artikel 19j van de NB-wet 1998 moet worden betrokken. Dit geldt ook voor de provinciale ontwerpverordening Luchthavenregeling van 18 oktober 2010 waarop de raad heeft gewezen. Nu niet inzichtelijk is gemaakt waarom op grond van objectieve gegevens op voorhand kan worden uitgesloten dat het als zodanig bestemmen van het metaalbedrijf met helihaven significante gevolgen heeft voor de Natura 2000-gebieden, zodat een passende beoordeling niet behoefde te worden gemaakt, heeft de raad in zoverre artikel 19j van de NB-wet 1998 niet in acht genomen.

De raad heeft zich wat betreft de mogelijke overlast door insecten in Park Lingezen in deelgebied Het Waterrijk laten adviseren door adviesbureau Alterra. De raad heeft zich in navolging van de uitgebrachte adviezen van Alterra op het standpunt gesteld dat de in de planregels opgenomen afstand van 100 meter voldoende is om onevenredige overlast door insecten te voorkomen. In het nadere advies van Alterra wordt opgemerkt dat voor dieren tot op heden geen overlast van steekmuggen is gemeld.

Ten aanzien van de overlast door knutten heeft de raad in aanmerking genomen dat afstand bij knutten minder speelt omdat die verder kunnen vliegen. Uit de huidige kennis van zaken blijkt echter dat ziekte-overdragende knuttensoorten niet uit oppervlaktewater komen, maar uit dierlijke mest en vergelijkbare milieus. Over het veroorzaken van ziekte door knutten bij dieren is volgens Alterra weinig bekend, aldus de raad. De conclusie is dan ook dat de

inrichting van Waterrijk aan de ziekte-overdragende soorten geen bijdrage levert. Ten aanzien van de gestelde overlast door ganzen stelt de raad dat niet aannemelijk is dat ten gevolge van een vernatting van het gebied een grote toename van het aantal foeragerende ganzen in het plangebied, en meer specifiek in deelgebied Het Waterrijk oost, zal plaatsvinden. Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat de uitgangspunten van de raad, die steun vinden in deskundigenrapporten van Alterra, onjuist zijn

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3680

Zaaknummer: 201205470/1/R2

Wetsartikelen: 19j NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Terschelling/bestemmingsplan 'Formerum Noord'

Afstand tussen kampeerterrein en nabijgelegen woningen

De raad heeft vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening een afstand van 30 m tussen mogelijke uitbreidingslocaties voor kampeerterreinen en nabijgelegen woonpercelen in redelijkheid noodzakelijk kunnen achten ter voorkoming van onevenredige overlast voor omwonenden ten gevolge van de uitbreiding van kampeerterreinen. Daarbij heeft de raad het belang van omwonenden in redelijkheid zwaarder kunnen laten wegen dan het belang van de betrokken campinghouders.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3642

Zaaknummer: 201207664/1/R4

RECHTSPRAAK

Oudewater/bestemmingsplan ‘Supermarktlocatie hoek Lijnbaan-J.J. Vierbergenweg’

Geconcentreerde rechtsbescherming. Ontvankelijkheid. Samenloop procedure bestemmingsplan en ontheffing van provinciale verordening. Bevoegdheid gedeputeerde staten

Tegen het besluit tot het verlenen van de ontheffing kunnen met het oog op een doelmatige rechtsgang eerst rechtsmiddelen worden aangewend bij het besluit waarop het betrekking heeft. Voor zover de beroepschriften betrekking hebben op het besluit tot verlening van de ontheffing, maken deze derhalve deel uit van dit geding. In dat kader kunnen de bezwaren tegen de verleende ontheffing ten volle aan de orde worden gesteld en zal worden beoordeeld of het college van gedeputeerde staten in redelijkheid de ontheffing heeft kunnen verlenen en of de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan gebruik heeft mogen maken van de verleende ontheffing.

Dit systeem van geconcentreerde rechtsbescherming brengt naar het oordeel van de Afdeling met zich dat het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan en het besluit tot verlening van de ontheffing voor de mogelijkheid van beroep als één besluit moeten worden aangemerkt. Het beroep tegen het besluit tot het verlenen van de ontheffing wordt aldus geïncorporeerd in de beroepsprocedure over het bestemmingsplan. Daarbij betreft de Afdeling dat dit systeem van geconcentreerde rechtsbescherming inmiddels is opgenomen in het per 1 oktober 2012 in werking getreden artikel 8.3, vierde lid, van de Wet op de ruimtelijke ordening.

Uit de verordening volgt niet dat het college van gedeputeerde staten bevoegd is tot het aanpassen van de kaarten. Anders dan het college van gedeputeerde staten ter zitting heeft betoogd, kan deze bevoegdheid niet in de tekst van artikel 4.1, vijfde lid, onder d, van de verordening worden gelezen. Bij gebreke van een dergelijke bevoegdheidstoedeling moet er naar het oordeel van de Afdeling van worden uitgegaan dat uitsluitend provinciale staten daartoe bevoegd zijn. Hieruit volgt dat het college van gedeputeerde staten niet mocht aannemen dat op rechtsgeldige wijze aan de voorwaarde dat een voor een bebouwing

geschikte locatie elders binnen en aan de rand van het stedelijk gebied is geschrappt, was voldaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3687

Zaaknummer: 201204983/1/R2

Wetsartikelen: 8.3 lid 4 Wro en 6:13 Awb

RECHTSPRAAK

Noord-Brabant/recreatieve aanwijzing

Reactieve aanwijzing. Herleefde bestemming. Geen afwijking als bedoeld in provinciale verordening

Door een onthouding van goedkeuring door gedeputeerde staten aan een plandeel met een agrarische bestemming is een bestemming ‘technisch hulp- of nevenbedrijf t.d.v. een agrarisch bedrijf’ uit het oude bestemmingsplan uit 1987 voor die gronden komen te herleven. In het voorliggende bestemmingsplan is aan de desbetreffende gronden de bestemming ‘Bedrijf’ en de aanduiding ‘specifieke vorm van bedrijf - 11’ toegekend. Gelet op de ‘Tabel Bedrijf’ bij artikel 9 is op deze gronden een agrarisch technisch hulpbedrijf en maximaal één bedrijfswoning toegestaan. Ten opzichte van het bestemmingsplan uit 1987 is de bedrijfsbestemming niet vergroot. Gelet daarop is planologisch geen sprake van uitbreiding van een niet-agrarische ruimtelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 11.6 van de Verordening 2011. Naar het oordeel van de Afdeling had het college dit artikel derhalve niet aan zijn aanwijzing voor het plandeel ten grondslag mogen leggen en heeft het college zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat provinciale belangen met het oog op een goede ruimtelijke ordening het geven van de reactieve aanwijzing in zoverre noodzakelijk maken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 19-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA3637

Zaaknummer: 201110585/1/R3

Wetsartikelen: 6:7 Awb

RECHTSPRAAK

GS Limburg

Er kan/mag rekening worden gehouden met ontwikkelingen die ná het BREF zijn opgetreden. De in geding zijnde maatregelen beantwoorden aan de best beschikbare technieken en zijn technisch haalbaar en gebruikelijk in de bedrijfstak waartoe appellante behoort

Casus

Ambtshalve wijziging voorschriften voor een ijzergieterij. De wijziging bestaat uit het aanscherpen van geurvoorschriften ter voorkoming van geuroverlast. Het appellerende bedrijf heeft onder meer aangevoerd dat verweerder de geurnormstelling heeft aangescherpt zonder te weten of de mogelijke maatregelen technisch uitvoerbaar en betaalbaar zijn en zonder te weten welk effect ze sorteren. Appellante kwalificeert de norm als onredelijk en onevenredig streng.

Rechtsvraag

Heeft verweerder de geurnorm kunnen aanscherpen?

Uitspraak

Het bevoegd gezag komt beoordelingsvrijheid toe bij het gebruik van de bevoegdheid om de voorschriften te wijzigen. Omdat het van toepassing zijnde BREF-document maar ten dele in het aspect geur voorziet en bovendien reeds uit 2005 dateert, kan/mag worden gekeken naar ontwikkelingen van daarna. Voorts heeft verweerder het acceptabel hinderniveau vastgesteld conform het landelijk geurbeleid en met name de NeR. Verweerder heeft de geurnorm aan de vergunning kunnen verbinden. Het gaat hier om een doelvoorschrift. De middelen om het doel te bereiken beantwoorden aan de beste beschikbare technieken en zijn technisch haalbaar en gebruikelijk in de bedrijfstak waartoe appellante behoort. Voorts kan niet worden gesteld dat de geurnorm onredelijk en onevenredig streng is.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2013:CA2956

Zaaknummer: AWB 12/161+AWB 12/206

Wetsartikelen: 2.14 lid 1 onder c onder 1° Wabo, 2.31 Wabo, 5.3 Bor en 5.4 Bor

RECHTSPRAAK

Amstelveen/handhaving

Bouwbesluit. Belanghebbende bij handhaving. Bouwen in afwijking van verleende vergunning. Vergunningvrij bouwwerk

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, is voor de ontvankelijkheid van een bezwaar niet relevant of het belang van degene die bezwaar maakt, een belang is dat in dit geval het Bouwbesluit 2003 beoogt te beschermen. Slechts van belang is of degene die bezwaar maakt, een belang heeft dat rechtstreeks wordt getroffen door het besluit waartegen bezwaar wordt gemaakt.

Indien in afwijking van een verleende vergunning wordt gebouwd, maar de bouwactiviteit op zichzelf vergunningvrij is, kan artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo niet aan de overtreder daarvan worden tegengeworpen. Een andere opvatting zou ertoe leiden dat los van een aanvraag vergunningvrij wel een bouwwerk mag worden gebouwd, maar tegelijk met de bouw van een vergund bouwwerk niet vergunningvrij mag worden gebouwd, hetgeen niet strookt met de bedoeling van de wetgever, zoals deze blijkt uit de toelichting op het Bor.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2891

Zaaknummer: 201209623/1/A1

Wetsartikelen: 1.2 Awb, 7:1 lid 1 Awb, 8:1 lid 1 Awb, 2.1 lid 1 en 3 aanhef en onder a Wabo, 2.3 lid 1 Bor en 3 aanhef en onder g van bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

GS Groningen

Appellanten hebben een rechtstreeks noch objectief en persoonlijk belang dat door het besluit wordt geraakt

Casus

Vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 voor een elektriciteitscentrale in Eemshaven. De bezwaarschriften van appellanten zijn niet-ontvankelijk verklaard omdat ze volgens verweerders op te grote afstand van de centrale wonen en daardoor niet als belanghebbende zijn aan te merken.

Rechtsvraag

Zijn appellanten als belanghebbenden aan te merken?

Uitspraak

Appellanten wonen op een afstand van respectievelijk 14 en 34 km van de centrale welke afstand te groot is om een rechtstreeks bij de vergunning betrokken belang te kunnen aannemen. Voorts is niet gebleken van feiten of omstandigheden in verband waarmee moet worden geoordeeld dat ondanks de afstand tot de elektriciteitscentrale een objectief en persoonlijk belang door het besluit tot verlening van de vergunning wordt geraakt. Een louter gevoel van betrokkenheid of het handelen als vertegenwoordiger van een kieskring uit een gevoel van morele verplichting en verantwoordelijkheid maakt dit niet anders.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2034

Zaaknummer: 201210896/1/R1

Wetsartikelen: 1:2 Awb

RECHTSPRAAK

Gemeente Gemert-Bakel

Een woning die op grond van een persoonsgebonden overgangsbeschikking is bestemd voor wonen is een geurgevoelig object

Casus:

Verlenen van een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer voor een nertsenhouderij.

Appellant betoogt dat verweerder een woning en opslagloods ten onrechte niet heeft aangemerkt als geurgevoelige objecten. De vergunning moet geweigerd worden omdat niet wordt voldaan aan de minimumafstanden uit de Wet geurhinder en veehouderij tot geurgevoelige objecten. Verweerder is van mening dat de grond waarop de woning staat niet is bestemd voor woondoeleinden, maar voor bedrijfsdoeleinden en dus geen sprake is van een geurgevoelig object. Dat de woning op grond van het persoonsgebonden overgangsrecht van het bestemmingsplan mag worden bewoond, maakt het niet anders.

Rechtsvraag:

Is de woning een geurgevoelig object?

Uitspraak:

Niet is in geschil dat sprake is van een woning die geschikt is voor menselijk wonen en ook als zodanig permanent wordt gebruikt. Gelet op de wetsgeschiedenis wordt met de term 'bestemd' bedoeld dat het gebouw juridisch-planologisch mag worden gebruikt voor wonen of verblijf. Persoonsgebonden overgangsrecht is een vorm van planologisch rechtmatig gebruik. De woning is een geurgevoelig object dat onder het beschermingsregime van de Wet geurhinder en veehouderij valt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2878

Zaaknummer: 201200275/1/A4

Wetsartikelen: 1 Wgv

RECHTSPRAAK

Gemeente Wijchen

Milieuvergunning terecht ingetrokken omdat niet de best beschikbare technieken waren voorgeschreven. Ook niet-IPPC-inrichtingen moeten voldoen aan de best beschikbare technieken. Wijziging van de vergunning leidt tot een andere grondslag van de aanvraag op grond waarvan de ingetrokken vergunning is verleend

Casus

Intrekking milieuvergunning voor een varkenshouderij. Verweerder heeft de vergunning ingetrokken omdat daarin niet de best beschikbare technieken zijn voorgeschreven. Appellant betoogt dat verweerder de vergunning ten onrechte heeft ingetrokken. Volgens appellant had verweerder de vergunning gedeeltelijk moeten intrekken zodat de inrichting niet onder de IPPC-richtlijn meer zou vallen of aan de vergunning voorschriften had moeten verbinden op grond waarvan binnen de inrichting de best beschikbare technieken toegepast moeten worden.

Rechtsvraag

Heeft verweerder terecht de vergunning ingetrokken omdat daarin niet de best beschikbare technieken zijn voorgeschreven?

Uitspraak

Niet is in geschil dat sprake is van een IPPC-inrichting. Het in de inrichting aanwezige traditionele stalsysteem kan volgens de oplegnotitie bij de BREF intensieve pluimvee- en varkenshouderij niet als beste beschikbare techniek worden aangemerkt. De Afdeling overweegt dat gedeeltelijke intrekking van de vergunning geen doel treft, omdat ook niet-IPPC-bedrijven moeten voldoen aan de best beschikbare technieken. Het voorschrijven van de best beschikbare technieken heeft een wijziging van het stalsysteem tot gevolg. Hiermee wordt de grondslag van de aanvraag, op basis waarvan de ingetrokken vergunningen zijn verleend, verlaten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2021

Zaaknummer: 201200701/1/A1

Wetsartikelen: 8.22 lid 2 WMB en 8.25 lid 2 WMB

RECHTSPRAAK

Bronckhorst

Het ontbreken van voorzieningen leidt niet tot het van rechtswege vervallen van de onderliggende milieuvergunning. Nu de bouwvergunning voor deze milieuvergunning ontbreekt, is deze niet in werking getreden en is de daaraan voorafgaande vergunning geldend. Dit brengt mee dat de thans bestreden vergunning niet kan worden verleend

Casus

Vergunning krachtens de Wet milieubeheer voor het veranderen van een varkenshouderij. De verandering betreft een nieuw te bouwen stal. Appellanten betogen dat de onderliggende revisievergunning uit 2007 is komen te vervallen omdat enkele voorzieningen niet zijn gerealiseerd. Daarnaast is deze vergunning volgens appellanten niet in werking getreden omdat voor het aanbrengen van deze voorzieningen geen bouwvergunning is verleend. Mitsdien had verweerder deze vergunning bij toepassing van artikel 3 lid 4 van de Wet geurhinder en veehouderij niet als uitgangspunt mogen nemen. Verweerder stelt dat vergunningverlening mogelijk is nu de in 2007 vergunde stallen worden voorzien van een emissiearm stalsysteem.

Rechtsvragen

Is de vergunning uit 2007 komen te vervallen? Kon de thans bestreden vergunning worden verleend?

Uitspraak

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling biedt de WMB geen grondslag voor het van rechtswege vervallen van de vergunning door het niet realiseren van een voorziening. Het ontbreken van deze voorzieningen betekent niet dat de inrichting in zoverre niet is voltooid en dat de revisievergunning uit 2007 is komen te vervallen.

Volgens vaste jurisprudentie treedt een milieuvergunning in zijn geheel niet in werking zolang de voor een gedeelte van de inrichting benodigde bouwvergunning niet is verleend. In een dergelijk geval blijft – ook indien de milieuvergunning onherroepelijk is geworden – de onderliggende vergunning voor een inrichting gelden, in dit geval de in 1998 verleende revisievergunning. Door verweerder is erkend dat bij het gelden van de vergunning uit 1998 niet aan artikel 3 lid 4 van de Wet geurhinder en veehouderij kan worden voldaan en bijgevolg vergunningverlening ook anderszins op grond van die wet niet mogelijk is. Het beroep is gegrond.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0683

Zaaknummer: 201200553/1/A4

Wetsartikelen: 8.18 Wet milieubeheer, 20.8 Wet milieubeheer en 3 lid 4 Wet geurhinder en veehouderij

RECHTSPRAAK

GS Overijssel

Met de enkele verwijzing naar de toepassing van het Beleidskader en de Beleidsregel is niet verzekerd dat het project niet zal leiden tot een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied

Casus

Vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 voor een veehouderij. Appellanten stellen dat door de toename van de stikstofdepositie op het op circa 2,3 km afstand gelegen Natura 2000-gebied Boetelerveld niet is verzekerd dat de natuurlijke kenmerken van dit gebied niet zullen worden aangetast. Verweerder stelt dat hij bij het verlenen van de vergunning aansluiting heeft gezocht bij het Beleidskader Natura 2000 en stikstof voor veehouderijen en de Beleidsregel Natura 2000 en stikstof voor veehouderijen die voorzien in een vermindering van de stikstofdepositie en tezamen kunnen worden aangemerkt als een passende beoordeling. Op grond van deze beoordeling meent verweerder dat hij zich ervan heeft verzekerd dat de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied niet worden aangetast.

Rechtsvraag

Kan de verwijzing naar de toepassing van het Beleidskader en de Beleidsregel als een passende beoordeling worden aangemerkt?

Uitspraak

In gevallen waarin het maken van een passende beoordeling is vereist om tot verlening van een vergunning voor een project krachtens de NB-wet 1998 te kunnen overgaan, dient de zekerheid te worden verkregen dat door dat project de natuurlijke kenmerken van een Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. De Beleidsregel is erop gericht de veehouderijsector in Overijssel voor een evenredig deel te laten bijdragen aan de totale reductie van de stikstofdepositie op de Natura 2000-gebieden. Echter, ook als wordt aangenomen dat toepassing van de Beleidsregel deze evenredige bijdrage zou bewerkstelligen,

kan verweerder uit die toepassing nog niet afleiden dat de totale noodzakelijke reductie wordt bereikt. De Beleidsregel heeft immers geen betrekking op het behalen van het overige deel van de noodzakelijke reductie, die moet worden bereikt via andere bronnen dan veehouderijen. Reeds daarom heeft verweerder zich met slechts de verwijzing naar de toepassing van het Beleidskader en de Beleidsregel er niet van verzekerd dat het project niet zal leiden tot een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CAo687

Zaaknummer: 201107526/T1/A4

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998 en 19g NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Valkenswaard/bouwvergunning en ontheffing

Luchtwater en bijbehorend luchtkanaal, zuuropslag en spuiwatersilo zijn geen op zichzelf staande bouwwerken. Meetvoorschriften

De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat de luchtwater, inclusief de spuiwatersilo, de zuuropslag en het luchtkanaal slechts een functie hebben in samenhang en ten behoeve van de varkensstal. Dat betekent dat de varkensstal en de luchtwater inclusief de drie genoemde onderdelen in functioneel opzicht onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, zodat het bouwplan een vergroting van de inhoud van de varkensstal tot gevolg heeft. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen kan aan bepalingen in planvoorschriften die geen bouwvoorschriften zijn, maar als meetvoorschriften regels geven omtrent de wijze van toepassing van dergelijke voorschriften en derhalve een onzelfstandig en ondersteunend karakter hebben, niet een zodanige uitleg worden gegeven dat zij de (algemene) werking van bouwvoorschriften beperken tot bepaalde gevallen. Niet valt in te zien dat dit ten aanzien van ontheffingsvoorschriften anders zou zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2902

Zaaknummer: 201210781/1/A1

RECHTSPRAAK

Rhenen/omgevingsvergunning

Activiteit bouwen en activiteit strijdig met bestemmingsplan. Uitleg artikel 3 van Bijlage II Bor

Het bouwplan, dat is voorzien in het achtererfgebied en niet voorziet in het oprichten van een bouwwerk dat hoger is dan vijf meter, voorziet in een bijbehorend bouwwerk, als bedoeld in artikel 3 van bijlage II van het Bor. Dit betekent dat voor de activiteit bouwen, als bedoeld in artikel 2.1 lid 1 onder a Wabo betreft, ter uitvoering ervan geen vergunning is vereist, maar dat wat betreft de activiteit 'strijdigheid met het bestemmingsplan', als bedoeld in artikel 2.1 lid 1 onder c van die wet, wel. Het college heeft deze strijdigheid opgeheven door voor de realisering van het bouwplan krachtens artikel 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 2° van de Wabo, gelezen in verbinding met artikel 4 aanhef en lid 1 aanhef en onder a van Bijlage II van het Bor, een omgevingsvergunning te verlenen. Het heeft daarmee geen onjuiste uitleg gegeven aan artikel 3 van bijlage II van het Bor.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2873

Zaaknummer: 201207863/1/A1

Wetsartikelen: 2.10 Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onder a Wabo, 3 aanhef en lid 1 Bijlage II Bor en 4 aanhef en lid 1 aanhef en onder a Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Teylingen/exploitatieplan ‘Hooghkamer 2011’

Inbrengwaarden. Waarderingsmethode. Egalisatieregel. Overdrachtsbelasting

Voor zover appellant betoogt dat de inbrengwaarden met de comparatieve in plaats van de residuele methode geraamd hadden moeten worden, overweegt de Afdeling dat de artikelen 40b tot en met 40f van de Onteigeningswet niet dwingen tot het hanteren van de ene dan wel de andere methode.

De Afdeling is van oordeel dat het niet in strijd is met de egalisatieregel om bij de bepaling van de waarde van de in een complex betrokken gronden rekening te houden met de risico's die voortvloeien uit de fasering van de ontwikkeling in die zin dat aan gronden in het complex die later worden ontwikkeld een lagere waarde wordt toegekend dan aan gronden in het complex die eerder worden ontwikkeld. De waardeverschillen die aldus tussen de gronden in het complex ontstaan, zijn immers niet uitsluitend het gevolg van de toegekende bestemmingsregeling.

Het arrest van de Hoge Raad van 15 april 2011 in zaaknr. 09/04564, waarnaar appellante sub 3 verwijst, heeft betrekking op een van de complexwaarde afwijkende waardering van voorstroken – die volgens de Hoge Raad aanvaardbaar kan zijn – en niet op een afwijkende waardering van gronden in een complex als gevolg van risico's verbonden aan de fasering van de ontwikkeling. Overigens wijst de Afdeling erop dat de Hoge Raad bij zijn beoordeling van de afwijkende waardering van voorstroken voorop heeft gesteld dat artikel 40d van de Onteigeningswet er niet toe strekt de waardeverschillen die zich tussen verschillende stukken grond voordoen om andere redenen dan de daaraan gegeven bestemmingen, geheel te elimineren.

Bij toepassing van de residuele methode hoeft niet te worden uitgegaan van de gemeente als verwerver van de gronden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2862

Zaaknummer: 201110216/1/T1/R4

Wetsartikelen: 40d Onteigeningswet

RECHTSPRAAK

Schiedam/omgevingsvergunning

Onlosmakelijke activiteiten. Gewijzigd artikel 2.7 lid 1 Wabo. Afzonderlijke omgevingsvergunningen

Tot het bouwrijp maken behoort eveneens de bouw van de luifels en zettingsvrije platen. Het bouwen van de luifels en zettingsvrije platen is zowel een in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, als een in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo bedoelde activiteit. Artikel 2.7, eerste lid, van de Wabo, zoals dat luidde ten tijde van belang, staat er derhalve aan in de weg om eerst omgevingsvergunning aan te vragen voor planologisch strijdig gebruik voor het bouwen van de luifels en zettingsvrije platen en vervolgens op een later moment afzonderlijk een omgevingsvergunning aan te vragen voor het bouwen hiervan. Voor beide activiteiten had de gemeente één omgevingsvergunning moeten aanvragen. Inmiddels draagt ingevolge artikel 2.7, eerste lid, zoals dat thans luidt, de aanvrager van een omgevingsvergunning er onverminderd het bepaalde in de artikelen 2.10, tweede lid, en 2.11, tweede lid, zorg voor dat de aanvraag betrekking heeft op alle onlosmakelijke activiteiten binnen het betrokken project. In afwijking van de eerste volzin en onverminderd artikel 2.5 kan, indien een van die onlosmakelijke activiteiten een activiteit is als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, voor die activiteit voorafgaand aan en los van de overige onlosmakelijke activiteiten een aanvraag om een omgevingsvergunning worden ingediend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 12-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2986

Zaaknummer: 201209737/1/A1

Wetsartikelen: 4:5 Awb, 2.1 Wabo, 2.2 Wabo, 2.5 Wabo, 2.7 lid 1 Wabo, 2.10 lid 2 Wabo, 2.11 lid 2 Wabo en 2.12 lid 1 onder a Wabo

RECHTSPRAAK

Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie/rijksinpassingsplan ‘Randstad 380 kV- verbinding Noordring Beverwijk – Zoetermeer (Bleiswijk)’

Invloed hoogspanningsverbindingen op pacemakers

De Afdeling overweegt dat het, gelet op de complexiteit daarvan, niet mogelijk is om zekerheid te verkrijgen over alle gevolgen van de voorziene hoogspanningsverbinding op de gezondheid. Het advies van VROM is, zoals de Afdeling de uitspraak omtrent de Zuidring heeft overwogen, aan te merken als een beleidsmatige keuze, gebaseerd op de resultaten van een evaluatie van de beschikbare wetenschappelijke gegevens en in aanmerking genomen de onzekerheden van de uitkomsten van de relevante wetenschappelijke onderzoeken.

Niet in geschil is dat magnetische velden van meer dan 150 μ T niet zullen optreden ten gevolge van de voorziene hoogspanningsverbinding, zodat deze in zoverre geen risico's voor mensen met een pacemaker met zich brengen. Met betrekking tot het elektrisch veld overweegt de Afdeling dat weliswaar niet is uitgesloten dat dit veld plaatselijk onder hoogspanningslijnen soms meer dan 2000 V/m kan bedragen, maar dat alleen de vóór 15 januari 1996 op de markt gebrachte pacemakers hierdoor verstoring kunnen ondervinden. Verder is de conclusie in het achtergrondrapport leefomgevingskwaliteit dat een pacemaker gemiddeld niet langer dan tien jaar mee gaat, niet bestreden zodat geen aanleiding voor het oordeel bestaat dat de ministers in zoverre een doorslaggevend gewicht aan een mogelijke verstoring van een oud type pacemaker hadden moeten toekennen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2050

Zaaknummer: 201210308/1/R1

RECHTSPRAAK

Den Haag/bestuursdwang

Hoogtebepaling vergunningvrij bouwwerk

Bij de bepaling van de hoogte van de erfafscheiding dient niet uitgegaan te worden van de gemiddelde hoogte van het laagste en het hoogste punt van de standplaats. Het criterium in artikel 1, tweede lid, onder b, van Bijlage II bij het Bor, dat niet bij het verdere verloop van het terrein passende, ophogingen of verdiepingen aan de voet van het bouwwerk buiten beschouwing moeten blijven, leidt ertoe dat gronden niet eerst vrijelijk (en ongelimiteerd) opgehoogd kunnen worden, waarna vervolgens vanaf dat nieuwe peil de hoogtebepaling van het vergunningvrije bouwwerk kan plaatsvinden. Indien ophogingen of verdiepingen zijn aangebracht die niet bij het natuurlijk verloop van de grond passen, behoren deze bij het meten van de hoogte van het bouwwerk buiten beschouwing te worden gelaten. In dat geval dient te worden gemeten vanaf de oorspronkelijke, voor de plaatsgevonden ophoging of verdieping aanwezige, als natuurlijk aan te merken terreinhoogte. Een uitzondering hierop is opgenomen voor situaties waarin ophogingen of verdiepingen noodzakelijk zijn om het bouwwerk te kunnen realiseren.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA2085

Zaaknummer: 201208030/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder a Wabo, 2.3a lid 1 Wabo, 1 lid 2 onder b Bijlage II Bor, 2 aanhef en onder 12 Bijlage II Bor en 2 aanhef en onder e Bblb

RECHTSPRAAK

Mook en Middelaar/bestuursdwang

Bouwen van zelfstandige wooneenheden zonder bouwvergunning. Ten onrechte niet handhavend opgetreden

De omstandigheid dat een bepaald gebruik krachtens gebruiksovergangsrecht is toegestaan betekent niet dat ook ten behoeve van dat gebruik mag worden gebouwd. Of het gebruik van zelfstandige wooneenheden wordt beschermd door het gebruiksovergangsrecht is dan ook niet van belang bij de beantwoording van de vraag of het college in redelijkheid heeft kunnen afzien van handhavend optreden tegen het bouwen zonder bouwvergunning.

De calamiteitsregeling is in deze niet van belang omdat in het onderhavige geval nimmer een bouwvergunning is verleend voor het aanbrengen van bouwkundige voorzieningen en de calamiteitenregeling niet van toepassing is. Het feit dat lange tijd niet handhavend is opgetreden, maakt niet dat het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat niet meer handhavend zou worden opgetreden tegen het aanbrengen van bouwkundige voorzieningen zonder bouwvergunning. Die omstandigheid biedt voorts geen grond voor het oordeel dat met het handhavend optreden geen belang meer zou kunnen zijn gediend. De omstandigheid dat handhavend optreden mogelijk ernstige financiële gevolgen heeft voor degene ten laste van wie wordt gehandhaafd, is geen grond voor het oordeel dat dit optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dat het bestuursorgaan daarvan om die reden behoorde af te zien.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA1313

Zaaknummer: 201209143/1/A1

RECHTSPRAAK

Amsterdam/bestuursdwang

Begrip gevelpaneel

Volgens de nota van toelichting bij het Bor heeft in artikel 2, aanhef en onderdeel 7, van Bijlage II van het Bor een verruiming plaatsgevonden ten opzichte van de in artikel 2, onderdeel c, van het Bblb opgenomen regeling, in zoverre dat het niet uitsluitend hoeft te gaan om het veranderen van bestaande kozijnen, kozijninvullingen of gevelpanelen, maar ook nieuwe kozijnen, kozijninvullingen of gevelpanelen ingevolge de nieuwe regeling kunnen worden geplaatst. In verband hiermee is de eis dat de bestaande gevelopening niet mag wijzigen komen te vervallen. Er bestaan echter geen aanknopingspunten voor het oordeel dat met het Bor is beoogd een wijziging aan te brengen ten opzichte van het Bblb met betrekking tot de vraag of in casu een glazen gevel, die een groot deel van de gehele achtergevel beslaat, als gevelpaneel dient te worden aangemerkt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 29-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA1314

Zaaknummer: 201209205/1/A1

Wetsartikelen: 2 onderdeel c Bblb en 2 aanhef en onderdeel 7 Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Buren/bestemmingsplan 'Buitengebied, tweede herziening'

Bodemverontreiniging. Onvoldoende onderzoek

De vaststelling van de aanwezigheid van verontreinigingen in de bodem, de noodzaak van sanering van verontreinigde locaties en de wijze waarop deze saneringen moeten worden uitgevoerd, zijn geregeld in afzonderlijke wetgeving met eigen procedures. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan met de daarin opgenomen bestemmingen niet had kunnen vaststellen indien en voor zover de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat bodemverontreiniging aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. De raad is ten onrechte ervan uitgegaan dat in het kader van het vaststellen van het plan geen nader bodemonderzoek noodzakelijk was. Een nader onderzoek kan dus niet pas in het kader van de verlening van een omgevingsvergunning worden uitgevoerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CAo685

Zaaknummer: 201205222/1/R2

RECHTSPRAAK

Steenbergen/bestemmingsplan ‘Oostgroeneweg Dinteloord’

Inleggerij. Afwijken van de in de VNG-brochure aanbevolen afstanden. Representatieve planologische invulling

De raad heeft de in de VNG-brochure voor een rustige woonwijk aanbevolen afstanden van 100 m van het bestemmingsvlak voor de inleggerij tot de voorziene woningen als uitgangspunt voor een goede ruimtelijke ordening genomen. Aan de aanbevolen afstand voor milieucategorie 3.2 wordt, nu, in tegenstelling tot wat de raad stelt, de kortste afstand tussen het bestemmingsvlak voor de inleggerij en het bouwvlak van de voorziene woningen 93 m bedraagt niet voldaan. Gelet hierop heeft de raad ten onrechte gesteld dat ten aanzien van de voorziene woningen is voldaan aan de in de VNG-brochure aanbevolen afstand van 100 m tussen bedrijven in milieucategorie 3.2 en de woningen. In de akoestische onderzoeken en het geuronderzoek is uitgegaan van de vergunde situatie en niet van een representatieve planologische invulling van bedrijven in milieucategorie 2 respectievelijk milieucategorie 3.2 in de onderscheidene bestemmingsvlakken. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat in de akoestische onderzoeken en het geuronderzoek geen representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden als uitgangspunt is genomen, zodat deze onderzoeken niet als onderbouwing voor de afwijking van de door de raad toegepaste aanbevolen richtafstand uit de VNG-brochure kunnen dienen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0652

Zaaknummer: 201200267/1/R3

RECHTSPRAAK

Berkelland/bouwvergunning

Geen bouwvergunning verleend. Geen beroep op calamiteitenregeling mogelijk

Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat voor de verwoeste kapschuur een bouwvergunning was verleend en daarom kan hij geen geslaagd beroep op de calamiteitenregeling doen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0704

Zaaknummer: 201208725/1/A1

RECHTSPRAAK

Midden-Drenthe/bestemmingsplan 'Buitengebied Midden-Drenthe'

Aantal kampeerplaatsen. Passende beoordeling. Maximale mogelijkheden plan

Het maximaal aantal kampeerplaatsen van 240, waarvoor de vrijstelling is verleend, is niet in het plan vastgelegd. De raad schat dat op de 8 ha met de bestemming 'Recreatie – Verblijfsrecreatie 1' bij efficiënte benutting van de beschikbare oppervlakte, 700 kampeerplaatsen mogelijk zijn. De raad stelt dat de vergunning die is verleend voor het kampeerterrein in het kader van de NB-wet 1998 het maximale aantal kampeerplaatsen waarborgt. Nu het aantal kampeerplaatsen in het plan niet is beperkt, maakt het plan meer mogelijk dan de artikel 19 WRO-vrijstelling. Uit het onderzoek ten behoeve van de NB-wet-vergunning voor de in geding zijnde locatie is weliswaar gebleken dat de camping geen gevolgen heeft voor het Natura 2000-gebied Dwingelerveld, maar dat onderzoek gaat uit van 250 kampeerplaatsen en ziet niet op de maximale mogelijkheden van het plan. De raad heeft ten onrechte deze maximale mogelijkheden niet in de passende beoordeling voor het plan betrokken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0161

Zaaknummer: 201203598/1/R4

Wetsartikelen: 19 WRO, 19j NB-wet 1998, 19g NB-wet 1998 en 7.2a WMB

RECHTSPRAAK

Bladel/bestuursdwang

Begrip hetzelfde perceel als bedoeld in artikel 1 lid 1 Bijlage II Bor

Gelet op de feitelijke actuele situatie moeten de percelen als één geheel worden aangemerkt, zodat het tuinhuis met houthok is voorzien op hetzelfde perceel als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de bij het Bor behorende Bijlage II. Dat het tuinhuis met houthok is gelegen op een ander kadastraal perceel en dat daarop de bestemming 'Tuin' rust, op grond waarvan geen bebouwing is toegestaan, leidt, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet tot een ander oordeel. Voor het tuinhuis met houthok is dus geen omgevingsvergunning vereist.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0146

Zaaknummer: 201210588/1/A1

Wetsartikelen: 1 lid 1 Bijlage II Bor en 2 aanhef lid 3 Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

's-Hertogenbosch/monumenten

Onderdelen van monument. Beschermingsbereik van de aanwijzing

Zaken die ingevolge artikel 3:4 van het Burgerlijk Wetboek naar verkeersopvatting onderdeel uitmaken van de hoofdzaak of daarmee zodanig zijn verbonden dat zij daarvan niet kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis wordt toegebracht aan een der zaken, zijn volgens de Afdeling dezelfde bescherming deelachtig als het monument waartoe zij behoren. Nu het interieur, de achtergevel en de linkerzijgevel van de woning ook onder het beschermingsbereik van de aanwijzing vallen, hoewel aan deze onderdelen van de woning op zichzelf gezien wellicht geen monumentale waarde kan worden toegekend, is voor wijzigingen hieraan ook een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht nodig.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0140

Zaaknummer: 201206741/1/A2

Wetsartikelen: 3:4 BW en 2.2 lid 1 aanhef en onder b Wabo

RECHTSPRAAK

Zaanstad/omgevingsvergunning

Geen evidente privaatrechtelijke belemmering. Bodemprocedure over uitleg erfdienstbaarheid loopt nog

Er is een bodemprocedure aanhangig gemaakt over de uitleg van een erfdienstbaarheid en de wijziging dan wel opheffing daarvan. De rechtbank heeft dan ook in het vonnis in kort geding ten onrechte grond gezien voor het oordeel dat sprake is van een evidente privaatrechtelijke belemmering die aan het verlenen van de omgevingsvergunning in de weg staat.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:CA0144

Zaaknummer: 201208497/1/A1

Wetsartikelen: 5:70 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Tubbergen/wijzigingsplan 'Buitengebied 2006, wijziging Huyerensebroekweg ong., Geesteren, Agrarische bedrijfsdoeleinden'***Wijzigingsplan. Passende beoordeling en m.e.r.-plicht. Vastleggen van maximaal aantal melkkoeien en jongvee in voorschriften***

Een agrarisch bedrijf streeft ernaar uit te groeien tot een bedrijf met ongeveer 200 melkkoeien die ouder zijn dan twee jaar en 140 stuks vrouwelijk jongvee tot twee jaar. De Afdeling stelt echter vast dat in het plan niet is gewaarborgd dat niet meer dan 340 dieren op deze locatie gehouden kunnen worden. De door het bedrijf ter zitting vermelde omstandigheid dat op het perceel naast koeienstallen ook stallingen voor opslag van voer en machines worden gebouwd doet daaraan niet af, nu het plan er niet aan in de weg staat dat het gehele plangebied, dat ongeveer 1,5 ha groot is, mag worden bebouwd ten behoeve van stalruimte voor dieren. Gelet op het voorgaande geldt op grond van artikel 7.13 van de Wet milieubeheer in samenhang gezien met artikel 7.2 van die wet in samenhang met artikel 2, derde lid, van het Besluit m.e.r., voor het wijzigingsplan een plan-m.e.r.-plicht. Gelet hierop heeft het college zich in het kader van dit wijzigingsplan niet bij de passende beoordeling die ten grondslag ligt aan de voornoemde NB-wet-vergunning kunnen aansluiten, omdat die vergunning expliciet is verleend voor 200 melkkoeien en 140 stuks vrouwelijk jongvee en dient het college gelet hierop een nieuwe passende beoordeling te maken voor het wijzigingsplan. Nu het college verplicht is voor het wijzigingsplan een passende beoordeling te maken, is het college op grond van artikel 7.13 van de Wet milieubeheer in samenhang gezien met artikel 7.2a, eerste lid, van die wet ook verplicht een m.e.r. voor de plannen te maken.

De Afdeling overweegt ten overvloede dat het college ervoor kan kiezen het maximumaantal melkkoeien en vrouwelijk jongvee in de planregels op te nemen. Hiermee zouden de gebreken die in het bestreden besluit zijn geconstateerd zich niet voordoen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ9756

Zaaknummer: 201208118/1/R1

Wetsartikelen: 7.2 WMB, 7.2a WMB, 71.3 WMB, 2 lid 3 en 5 Besluit m.e.r., 19d NB-wet 1998 en 19j NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Bloemendaal/bestemmingsplan 'Bloemendaal 2012'

Invloed lichtmasten op vleermuizen. Mogelijkheid tot ontheffing Ffw nog niet zeker

In het natuuronderzoek wordt geconcludeerd dat als gevolg van kunstverlichting op de velden de gunstige staat van instandhouding van aanwezige vleermuissoorten in de nabijheid van deze velden aanzienlijk zou worden aangetast. Bovendien kunnen de lichtmasten op de velden tot een verstoring van de vaste rust- en verblijfplaatsen van de watervleermuis leiden. Daarnaast zijn waarschijnlijk verstoringen van voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen van de gewone grootoorvleermuis, de rosse vleermuis en de ruige dwergvleermuis te verwachten. Gelet hierop is de enkele niet nader onderbouwde stelling van de raad dat een ontheffing in het kader van de Ffw kan worden verleend, omdat voor lichtmasten op andere velden van de hokeyvereniging ook een ontheffing is verleend, onvoldoende voor het oordeel dat de Ffw niet in de weg staat aan de uitvoerbaarheid van de lichtmasten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ9767

Zaaknummer: 201207598/1/R1

Wetsartikelen: 19j lid 1 NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Hof van Twente/bestemmingsplan 'Buitengebied 1997, herziening locatie Markelo'

Uitbreiding varkenshouderij. Volksgezondheid

Zoals eerder is overwogen vindt de bestrijding van besmettelijke dierziekten haar regeling primair in andere wetgeving. In een advies van GGD Nederland, het zogeheten IRAS-rapport en een rapport van de commissie-Alders wordt voorts geconcludeerd dat de stand van de wetenschap tekortschiet om duidelijke uitspraken over de gezondheidsrisico's van wonen in de buurt van veehouderijen te kunnen doen. Verder bestaan hierin geen aanknopingspunten voor een conclusie over de gezondheidsrisico's in dit geval. Daarnaast staat in het MER dat met de beoogde stalsystemen en luchtwassers de voor luchtkwaliteit geldende normen worden gerespecteerd. Ook in een afzonderlijk onderzocht alternatief, waarbij geen luchtwassers worden gebruikt, worden de voor luchtkwaliteit geldende normen gerespecteerd, aldus het MER. De emissie als gevolg van verkeer is bij de berekeningen betrokken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 01-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ9083

Zaaknummer: 201202866/1/R1

RECHTSPRAAK

Dronten/bestemmingsplan 'Ellerveld (8030)'

Geluidsbelasting recreatiewoning. Aanvaardbare maximale binnenwaarde. Relatie geluidshinder en verstoring vogelsoorten

Een maximale binnenwaarde van 49 dB(A) etmaalwaarde in toekomstige recreatiebungalows – gedurende een weliswaar beperkt aantal dagen per jaar – wordt aanvaardbaar geacht.

De raad heeft van belang mogen achten dat het gaat om recreatiewoningen, waarbij in de planregels de verplichting is opgenomen dat het toekomstige bungalowpark bedrijfsmatig dient te worden geëxploiteerd en dat tevens een verbod is opgenomen met betrekking tot permanente bewoning. Door deze omstandigheden zal het verblijf op het bungalowpark een relatief kortdurend karakter hebben, waardoor de weliswaar vrij forse geluidsbelasting als gevolg van grootschalige evenementen op het bestaande noordelijke terrein slechts in beperkte mate het leefklimaat van de tijdelijk verblijvende en steeds wisselende personen op het toekomstige bungalowpark zal aantasten. Bovendien kunnen eigenaren hun verblijf ter plaatse afstemmen op de evenementen, terwijl ook bij de verhuur hiermee rekening kan worden gehouden. Voorts heeft de raad bij de belangenafweging in het kader van het plan in aanmerking mogen nemen dat in dit geval het aannemelijk is dat tijdens grootschalige evenementen op het noordelijke terrein een substantieel deel van het bungalowpark door bezoekers van het desbetreffende evenement zal worden bezet.

De raad mocht uitgaan van de bevindingen in de passende beoordeling waarbij de waarde van 42 dB is gebruikt voor het beoordelen van de mogelijke verstoring van vogelsoorten in het Veluwemeer. Deze 42 dB-norm is volgens de passende beoordeling afgeleid uit wetenschappelijke publicaties. In het deskundigenbericht is vermeld dat de juiste dosismaat (LAeq, 24 uur) is gehanteerd voor het berekenen van de verstoring voor vogelsoorten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ8460

Zaaknummer: 201002029/1/R2

RECHTSPRAAK

Apeldoorn/bestemmingsplan 'Radio Kootwijk'

Aantasting natuurgebied. Strijd met provinciale verordening. Passende beoordeling. Maximale mogelijkheden van het plan

Volgens de raad heeft het college in het vooroverleg en in een brief te kennen gegeven dat het in exploitatie hebben en houden van de cultuurhistorisch belangrijke gebouwen van Radio Kootwijk een groot openbaar belang is op grond waarvan ingrepen in de EHS kunnen worden toegestaan. Het college heeft welliswaar te kennen gegeven dat sprake is van een groot openbaar belang, maar niet is gebleken dat het college ook een ontheffing heeft verleend, zodat het plan in strijd met artikel 19, lid 1, van de verordening is vastgesteld.

Uit het betoog van de raad dat het gebruik van de gebouwen niet is gemaximeerd omdat de gebouwen in minder gevoelig gebied staan, volgt niet dat in de passende beoordeling niet van de maximale mogelijkheden van het plan hoefde te worden uitgegaan. Gelet op het voorgaande en nu het gebruik van deze gebouwen in het plan niet is beperkt, staat in zoverre niet vast dat in de passende beoordeling wat betreft de effecten van het gebruik van een aantal gebouwen is uitgegaan van de mogelijkheden die het plan bij volledige benutting biedt. Hierdoor staat eveneens niet vast dat de toegepaste verkeersgegevens, die zijn gebruikt voor de beoordeling van de verkeersgerelateerde effecten luchtkwaliteit, geluidhinder en stikstofdepositie, zijn gebaseerd op de maximale mogelijkheden van het plan. De raad heeft zich derhalve ten onrechte op het standpunt gesteld dat het plan de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied 'Veluwe' niet zal aantasten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ8440

Zaaknummer: 201200457/1/R2

RECHTSPRAAK

Leeuwarden/omgevingsvergunning

Afwijken van bestemmingsplan. Bor. Vereiste dat aantal zelfstandige woningen gelijk blijft. Verwijzing naar norm in huisvestingsverordening

Conform de jurisprudentie onder vigeur van de WRO dan wel de Wro dient bij toepassing van artikel 4 in samenhang met artikel 5 van Bijlage II van het Bor ervan te worden uitgegaan dat de enige eis die in die artikelen moet worden gelezen, is dat het aantal zelfstandige woningen niet toeneemt. Deze eis is erop gericht de mate waarin van het bestemmingsplan kan worden afgeweken tot op zekere hoogte te beperken. Dit is niet aan de orde indien het aantal woningen ten opzichte van dat plan vermindert. Nu het gebouw op het perceel, waarin zich een zelfstandige woonruimte bevond, wordt omgezet in onzelfstandige woonruimten, heeft de rechtbank terecht overwogen dat door de omgevingsvergunning het aantal zelfstandige woningen niet toeneemt.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat het college bij afwijking van het bestemmingsplan voor een concreet voorgenomen gebruik als hier aan de orde, mocht verwijzen naar de in de huisvestingsverordening opgenomen norm van 10% om te beoordelen of ter plaatse het woon- en leefklimaat ontoelaatbaar wordt aangetast. De in de verordening opgenomen 10%-norm is blijkens de tekst van artikel 2.2.4 van de verordening en de toelichting daarop mede tot stand gekomen op basis van ruimtelijke argumenten, op grond waarvan in een concreet geval voor woonruimte al dan niet een vergunning kan worden verleend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ8456

Zaaknummer: 201206706/1/A1

Wetsartikelen: 4 Bijlage II Bor, 5 lid 1 Bijlage II Bor, 19 lid 3 WRO, 20 BRO 1985, 3.23 lid 3 Wro en 4.1.1 lid 1 aanhef onderdeel i onder 3e Bro

RECHTSPRAAK

Westland/omgevingsvergunning

Beoordeling gevolgen van omgevingsvergunning voor tijdelijk afwijken van bestemmingsplan. Bestaande situatie

Voor een beoordeling van de gevolgen van een omgevingsvergunning voor afwijken van het bestemmingsplan dient een vergelijking te worden gemaakt met de situatie waarin niet wordt afgeweken van het bestemmingsplan. De voorzieningenrechter heeft dit miskend door een vergelijking te maken met de reeds bestaande met het bestemmingsplan strijdige situatie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ8416

Zaaknummer: 201207366/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 en 2 Wabo

RECHTSPRAAK

IJsselstein/omgevingsvergunning

Vergunningsvereiste voor tuinhuisje bij monument

Slechts datgene is als monument beschermd, wat als bouwkundige en functionele onlosmakelijke zelfstandige eenheid in de redengevende omschrijving is vermeld. Aangezien het bouwplan betrekking heeft op de bouw van een tuinhuisje bij een monument, is voor dit bouwplan een omgevingsvergunning vereist.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7725

Zaaknummer: 201207849/1/A1

Wetsartikelen: 5 lid 3 aanhef en onder a Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Den Haag/bestuursdwang

Bepalen van de hoogte van de erfafscheiding. Verschillende terreinhoogten. Bor

Indien ophogingen of verdiepingen zijn aangebracht die niet bij het natuurlijk verloop van de grond passen, behoren deze bij het meten van de hoogte van het bouwwerk buiten beschouwing te worden gelaten. In dat geval dient te worden gemeten vanaf de oorspronkelijke, voor de plaatsgevonden ophoging of verdieping aanwezige, als natuurlijk aan te merken terreinhoogte. Een uitzondering hierop is opgenomen voor situaties waarin ophogingen of verdiepingen noodzakelijk zijn om het bouwwerk te kunnen realiseren. Deze uitzonderingssituatie doet zich in het onderhavige geval niet voor, omdat de ophoging van de grond niet noodzakelijk was voor het realiseren van de erfafscheiding.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7559

Zaaknummer: 201207353/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder a Wabo, 2.3a lid 1 Wabo en 1 lid 2 onder b Bijlage II Bor